

วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*
Culture of Political Participation of The People
in Wang Noi District, Ayutthaya Province

เกรียงไกร พัฒนโชติ

Kriangkrai Phatthanachot

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: tummcu550@hotmail.com

๙-----๖

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนภาพรวม อยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลต่างมีความคิดเห็นภาพรวมไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ปัญหาและอุปสรรค คือ ประชาชนยังไม่เข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง การขาดจริยธรรมของนักการเมือง การไม่มีเวลาในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากประชาชนประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน ขาดการติดตามผลงานทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น และส่วนหนึ่งมีความรู้สึกเบื่อหน่ายจากการเมือง ดังนั้นผู้นำท้องถิ่นควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข่าวสารการเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งเพิ่มมากขึ้นประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่และประชาชนในเขตพื้นที่นั้นๆ ให้มีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเข้าไปใช้สิทธิของตนเองในการ

* Received May 1, 2021; Revised May 29, 2021; Accepted May 31, 2021

เลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การติดตามการฟังข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำสำคัญ: วัฒนธรรมทางการเมือง; การมีส่วนร่วม

Abstract

This article was to study the level of people's opinions, to compare the people's opinion and the problems, obstacles and recommendations for the culture of political participation of people at Wangnoi District, ayutthaya Province, using Mixed Methods. by overall was at high level, Findings were the level of people's opinion on the effectiveness of the implementation of the by culture of political Participation of people. Based on different is not found to be different rejecting the research hypothesis. Problems and obstacles were found that general people did not understand the political participation, Local administrative organizations did not have the effective process for the political communication Election process consisted of many steps causing confuse and wasting of time Local politicians lacked political ethics. People did not have time to participate in political activities. Because people had different occupations.

Keywords: Culture; Political Participation

บทนำ

วัฒนธรรมการเมืองเริ่มต้นจากการอบรมกล่อมเกลாதองศาทางสังคม ซึ่งเป็นทั้งระดับครอบครัว นอกครอบครัว และการเรียนรู้ในระบบการเมืองที่เป็นจริงภายในสังคม สังคมไทยเป็นสังคมที่เน้นความเป็นอิสระ คนในสังคมมีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง จากอดีตถึงปัจจุบันที่พบว่า ลักษณะการปกครองของไทยในอดีตล้วนปลูกฝังและหล่อหลอมให้คนไทยส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบจารีตประเพณีดั้งเดิมที่เน้นอำนาจนิยมประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยไม่สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

ทางการเมือง (นุชาดิ อิศรภักดี, 2545) เศรษฐกิจและระดับการศึกษามีผล ต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในชุมชนทั้งนี้เพราะประชาชนมีการศึกษาน้อย การเปลี่ยนแปลงสังคมอาจจะล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์ใหม่ๆ โดยเพราะอย่างยิ่งในทางเศรษฐกิจและสังคมมีผลต่อการขยายตัวของภารกิจส่วนรวมทางการเมือง รวมทั้งทราบว่าจะมีการเลือกตั้ง แต่ก็ไม่ได้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะรู้สึกสับสน ไม่รู้ว่าจะเลือกใคร วัฒนธรรมการเมืองของไทยมีการใช้เงินซื้อเสียงมาอย่างต่อเนื่อง และรุนแรงจนถึงช่วงโค้งสุดท้าย จึงไม่ให้ความสนใจและไม่มีเวลาที่จะเข้าไปมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางการเมือง เพราะคิดว่า การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองไม่สามารถ เป็นหลักประกันว่าจะทำให้ระบบการเมืองตอบสนองต่อตนเอง สามารถลดความเหลื่อมล้ำ และแก้ปัญหาคอร์รัปชันได้อย่างแท้จริง ประชาชนยังมีความครอบงำทางแนวคิดหรือการปลูกฝังทางความคิดและให้ความเข้าใจในระบบอุปถัมภ์และศักดินาอยู่ (พิศาล พันธุเสนีย์, 2553)

ดังนั้นปัญหาข้างต้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาปัญหาของประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศึกษาเกี่ยวกับ“วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”จะอย่างไร จึงจะทำให้คนในสังคมมีความโน้มเอียงทางการเมืองในลักษณะที่ยอมรับอำนาจรัฐเชื่อฟังปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งเป็นผลของการตัดสินใจทางการเมืองอย่างเดียว มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองโดยทั่ว ๆ ไปมีความสนใจที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปัญหาทางการเมืองและไม่มีความรู้สึกว่าตนเองอยู่ในฐานะที่มีความหมายมีอิทธิพลต่อการเมืองโดยมีทัศนคติว่าตนเองกับการเมืองเกี่ยวข้องกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินงานวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดการวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง มีจำนวน 54,853 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอำเภอวังน้อย, 2562) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1972) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มากทุกด้าน คือด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

3. ปัญหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประชาชนยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง และมีความเห็นว่า การเมืองท้องถิ่นยังมีปัญหาในการแบ่งพรรคแบ่งพวก การขาดจริยธรรมของนักการเมืองการไม่ใช้เวลาในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากประชาชนประกอบอาชีพที่แตกต่างกันส่วนใหญ่จะมาเลือกตั้งตามวาระและขาดการติดตามผลงานทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น ส่วนหนึ่งมีความรู้สึกเบื่อหน่ายจากการเมือง ข้อเสนอแนะผู้นำท้องถิ่นควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข่าวสารการเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งเพิ่มมากขึ้น

ประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่และประชาชนในเขตพื้นที่นั้นๆ ให้มีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเข้าไปใช้สิทธิของตนเองในการเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การติดตามการฟังข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบอื่น ๆ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์และสนองต่อความต้องการของประชาชน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอดงน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1. ระดับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอดงน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อภิปรายได้ว่ามีความรู้และเข้าใจในหลักการที่สำคัญต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิธร กล่ำคุ้ม และเชียวชาญ อาศุวัฒนกุล (2561) ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา” ผลการวิจัยพบว่า “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับสูงและไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมทางการเมืองและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา นอกจากนี้ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย การอบรมกล่อมเกลากิจการการเมือง และสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิจัย ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอดงน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่

แตกต่างกัน ดังนั้นปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ประชาชนที่มี อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.0๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นายศรายุทธ นก ใหญ่ (2558) ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก” ผลการวิจัยพบว่า “๑) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทาง การแพทย์และสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีระดับวัฒนธรรมทาง การเมืองแบบประชาธิปไตยสูงที่สุดคือ ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจต่อ เพื่อนมนุษย์ ๒) การเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมทางการเมือง แบบประชาธิปไตยพบว่า อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ประเภท ตำแหน่ง มีผลทำให้ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมีความแตกต่าง กัน ความแตกต่าง

องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ในการวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผู้วิจัยสรุป ความรู้ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์จากงานวิจัย ประชาชน มีความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิก องค์การบริหารปกครองส่วนท้องถิ่นทุกครั้ง ยอมรับในผลของการเลือกตั้ง แม้ฝ่ายตน พ่ายแพ้ก็ไม่มี การริรวนเพื่อล้มเลิกการเลือกตั้งนั้นแต่อย่างใด และประชาชน มีความ กระตือรือร้นในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง สื่อมวลชนมีเสรีภาพในการนำเสนอ ข่าวสาร และประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยไม่ถูกปิดกั้น

จากรัฐบาล คือรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากทาง Internet และระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด และประชาชนชมข่าวความเคลื่อนไหวของกลุ่มพลังประชาชน ในเรื่องเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ทางทีวี

3. ด้านการมีส่วนร่วมทางเมือง ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นกรรมการรับฟังรับทราบ ผลการปฏิบัติงานตามโครงการต่างๆของรัฐบาล คือ การมีส่วนร่วมเข้าเป็นกรรมการเพื่อตรวจสอบการดำเนินงาน มีส่วนร่วมสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ ในการดำเนินงานในชุมชน และการมีส่วนร่วมเสนอความคิดเห็นต่อการ วางแผนป้องกันปัญหาต่างๆร่วมกัน

4. ด้านติดตามและสอดส่องดูแล ประชาชนได้ร่วมรณรงค์แสดงความคิดเห็นกับเรื่องที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ท่านตรวจสอบ ติดตามโครงการและการใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ว่าถูกต้อง โปร่งใสและเกิดประโยชน์ เคยเป็นเจ้าหน้าที่จัดการเลือกตั้งในระดับต่างๆ เช่น กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง กรรมการนับคะแนน กรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง และเคยเสนอแนะหรือรณรงค์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนให้แกการเมืองท้องถิ่นทราบ

สรุปช่องทางที่สำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมทางด้านการเมือง จะเห็นได้ว่าวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ถือว่าเป็นพลังหลักในการพัฒนาการเมือง และจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเมืองในภาพรวมต่อไป ดังนั้นวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ประชาชนได้รับรู้และเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ นับได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองเป็นปัจจัยที่สำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1) ภาครัฐควรมีนโยบายส่งเสริมให้ผู้นำท้องถิ่นควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข่าวสารการเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งเพิ่มมากขึ้น โดยหาวิธีการประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่และประชาชนในเขตพื้นที่นั้นๆ ให้มี

ส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเข้าไปใช้สิทธิของตนเองในการเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การติดตามการฟังข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2) ภาครัฐควรมีการแต่งตั้งคณะทำงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อจัดทำระบบและรับผิชอบในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง

1.3) ภาครัฐควรสนับสนุนให้สื่อมีความอิสระในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางการเมืองเพื่อให้ประชาชนได้ข่าวสารข้อมูลทางการเมืองที่ถูก ต้อง ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนมีส่วนร่วมและสนใจการเมืองมากขึ้น ผู้นำท้องถิ่นควรมีแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมรณรงค์การเลือกตั้งให้มากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมภายในท้องถิ่นให้ประชาชนออกไปรณรงค์ในเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีการตื่นตัวในเรื่องการเลือกตั้ง

2.ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1) ภาครัฐควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ และบทบาทหน้าที่ของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ

2.2) ภาครัฐควรมีการรณรงค์และส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีการติดตามข่าวสารผ่านสื่อดังกล่าวให้มากขึ้น โดยเริ่มจากสื่อวิทยุชุมชน ซึ่งอยู่ใกล้กับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุดและช่วยในการประชาสัมพันธ์ เช่น แจกใบปลิวและชักชวนญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านให้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

2.3) ภาครัฐควรมีแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมรณรงค์การเลือกตั้งให้มากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมภายในท้องถิ่นอย่างน้อยอาทิตย์ละ ๑ วัน ในการให้ประชาชนออกไปรณรงค์ในเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีการตื่นตัวในเรื่องการเลือกตั้ง

3.ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1) ควรวิจัยเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอร้อยเอ้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”

3.2) ควรวิจัยเกี่ยวกับ “แรงจูงใจในวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”

3.3) ควรมีแนวทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง

เอกสารอ้างอิง

- นุชาวดี อิศรางกูรดิ. (2545). การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความคิดประชาธิปไตย: กรณีศึกษาพนักงานธนาคารทหารไทย จำกัด มหาชน (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิศาล พันธเสนีย์. (2553). กลยุทธ์ในการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ในการเลือกตั้งวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุจินต์ ธรรมชาติ. (2549). การวิจัยภาคปฏิบัติวิธีคิด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- นิติธร กล้าคุ้ม และเชียวชาญ อาศุวัฒนกุล (2561). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศรายุทธ นกใหญ่ (2558). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยกาญจนา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.